DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 15den MAART 1845. No. 11.

Iets wegens het koloniseren der landstreken van Amerika.

By de ontdekking van Amerika vonden de Spanjaarden er twee stammen van oorspronkelyke bewoners: de Indianen en Caraïben. De eerste stam was een zwak doch vreedzaam menschenras; de tweede was krachtiger, doch woest en ontembaar. Indien Amerika door een beschaafder volk, dan de Spanjaarden toenmaals waren, ontdekt geworden ware, dan hadde men de Indianen kunnen behouden, en de overvoer van Negers uit Afrika ware dan niet volstrekt noodig geweest. Tot bewys hiervan zullen wy de geschiedenis van het eiland onzer inwoning bybrengen.

De Spanjaarden, die in Augustus 1499 Curaçao ontdektten, begonnen reeds zich met de Indianen te verbreken op den dag der ontdekking, door hun de vrouwen te willen ontvoeren. Deze daad wekte de wraakzucht der Indianen op, die terstond vyandelykheden begonnen, waardoor de indiaansche bevolking van deze eilanden een slechten naam kreeg. Deze ongunstige dunk, gevoegd by de dorheid van den grond, was oorzaak, dat men de mogelykheid der kolonisatie niet inzag, en dat men in 1513 de bevolking dezer drie eilanden naar Sto. Domingo vervoerde. Aldaar leerde men echter deze Indianen kennen als vreedzame en gehoorzame menschen, en men zag in dat deze eilanden buiten kosten van de spaansche kroon konden gekoloniseerd worden; er was daartoe geene krygsmagt noodig. Een priester en een paar ambtenaren waren genoegzaam voor het Bestuur over deze eilanders, die zich gewillig heerendiensten lieten opleggen, en zelfs in 1634 hunne meesters naar de vaste kust volgden, behalve een vyftigtal, die gedwongen waren hier te blyven.

Zoo als dit het geval was met de Indianen van Curaçao, zou dit ook het geval met de anderen van dienzelfde stam of hetzelfde ras geweest zyn. Men had hen tot gehoorzame onderdanen van de kroon kunnen maken, maar men roeide hen grootendeels uit, en om hen te vervangen bragt men negers uit Afrika over. Het eiland Sto. Domingo heeft echter geleerd, welk gevaar de Europeërs van hen te duchten hebben. Ook in Brazilien, waar de negerbevolking die der Europeërs verre overtreft, hebben er by herhaling negeropstanden plaats, en dit ryk loopt gevaar eenmaal het lot van Haïti te ondergaan. Het is dus niet alleen uit philantropie, maar ook uit eigenbelang, dat de slavenhandel is afgeschaft.

Later heeft men ook pogingen aangewend om eenige streken van Zuid Amerika met europesche landbouwers te bevolken. De Engelschen hebben dezelven overgebragt op de hooge bergvlakten van Jamaica. De kolonel Codazzi heeft vele honderden duitschers overgevoerd naar eene koele en gezonde landstreek in Venezuela, *Tovar* genaamd. Men vond eenigen tyd geleden een verslag in de Venezolaansche Couranten aangaande den toestand dezer kolonie, dat allergunstigst was.— Sedert dien tyd wordt er niets meer van gemeld, dan dat in December ll. produkten van den landbouw uit deze kolonie ten toon waren gesteld. In de *Liberal* van den 1 Maart lezen wy, dat er eene collecte ten behoeve dier kolonie is gedaan, welke collecte 656 pesos heeft opgebragt; wy vernemen echter mondelyks, dat de meesten dezer duitsche kolonisten zich verspreid hebben.

Tot heden toe is het nog niet gelukt om in de heete luchtstreek landbouwers uit noord en midden Europa overteplanten.— Hunne organisatie schynt hiertoe niet geschikt te zyn, en zy, die bekend zyn met de ontdekkingen van Professor Liebig in de organische chemie, zullen zich hiervan nog meer overtuigd houden.

De Engelschen hebben vele honderden Malthesers naar Demerarie overgevoerd, doordien de warmtegraad te Maltha niet zoo zeer met die van Demerarie verschilt; maar de Malthesers, die thans hun land verlaten, geven Algerie de voorkeur boven Demerarie.

Spanje heeft een groot voordeel in het bezit der Canarische eilanden, waar de warmtegraad ook maar weinig hooger is dan in hare West-Indische bezittingen.— Verleden jaar zyn premien uitgeloofd aan hen, die een zeker getal Canariensers naar Cuba en Porto Rico overbrengen, en het spaansch Bestuur heeft het werven aldaar ten voordeele van vreemde plaatsen verboden.

Verledene week heeft men hier te Curaçao de gelegenheid gehad een getal van ruim drie honderd uitwandelaars van de Canarische eilanden te zien. Het is een vry kloek menschenras; de meeste hunner schynen wel geschikt te zyn om in deze hemelstreken den landbouw uitteoefenen.

De armoedige toestand dezer menschen is betreurenswaardig, en het is zeer afte-keuren, dat er zoo vele menschen in zulk eene kleine ruimte opgehoopt worden. Een toeval op zee, zoo als windstilte of avary kon noodlottig geweest zyn voor zulk een groot getal menschen. Dit is dikwyls het geval geweest met vaartuigen met Duitschers, die naar Noord Amerika werden overgevoerd; en daarom is er in die havens, waar de uitwandeling plaats heeft, thans het getal der passagiers naar de ruimte van het vaartuig bepaald. De vaartuigen der Vereenigde Staten mogen geen meerdere passagiers aan boord nemen dan naar evenredigheid van twee op elke vyf tonnen.

De Engelschen hebben in lateren tyd landbouwers uit Indostan, Coelies genaamd, naar Mauritius en Demerarie overgebragt. Deze vinden aldaar het klimaat van hun geboortegrond terug. Thans hebben zy het voornemen om nog 15,000 hunner naar de britsche West Indiën overtevoeren. Het zyn vreedzame en werkzame menschen. Evenwel zullen zy, wegens hunne taal en godsdienst, zich nimmer met de Europeërs vermengen, zoo als zulks heeft plaats gehad met de negers.— Zy zullen altyd vreemdeligen blyven in de europesche bezittingen.

Sedert dat de Engelschen bezit hebben genomen van het Indus dal en eene vaart op die rivier door middel van stoombooten hebben daargesteld, voert men uit de over bevolkte streken van Indiën vele Coelies naar het woest liggende Indus dal.

De Belgische kolonisatie te St. Thomas, in Guatimala, mislukt uit gebrek aan handen voor den landbouw. De Indianen laten zich niet als arbeiders verhuren, Negers mogen er niet ingevoerd worden, en belgische boeren kunnen niet arbeiden onder eene brandende zon, zoodat de landbouw er geheel verwaarloosd wordt; ja zelfs de moeskruiden en andere eetwaren worden er ingevoerd van de engelsche kolonie Belize en meel uit Noord Amerika. Deze nieuwe kolonie is dus een lastpost voor Belgien. Van de kolonisten, die er zich nedergezet hebben, bestaat een gedeelte uit winkeliers en drankverkoopers.

Curaçao zou in 1634 hetzelfde lot gehad hebben, indien toenmaals de slavenhandel reeds ware verboden geweest.

Een oud man in Silesien heeft zich by rekest aan Z. M. den Koning van Pruissen gewend met verzoek dat Z. M. hem een anderen naam mogt geven. Hy betuigde groot leed te gevoelen, dat hy denzelfden naam droeg als de konings moordenaar Tschech, zonder met den man in eenige familie betrekking te staan. Hy zelve was reeds hoog bejaard, maar hy had zonen; daarom wenschte hy een anderen naam te voeren. De koning schreef dadelyk op het rekest " Het verzoek is toegestaan, hy zal genaamd worden *Echt*."

Het bidden tot Heiligen. "De dwaasheid van gebeden te rigten tot Heiligen in den Hemel is door vele Godgeleerden veroordeeld geworden, en door anderen belagchelyk voorgesteld, op grond, dat deze Heilige personaadjen, niet als de Godheid alwetend zynde, ook niet kunnen weten, welke verzoeken hun gedaan worden, ten zy God ze voor hen herhaalt.

" Op dit punt drukt Koning Jacobus I zyne verontwaardiging levendig uit, en zegt, aangaande sommige gebeden tot de Heilige Maagd. " " Ik eerbiedig de gebenedyde Maagd, als de moeder van Christus; maar ik vermeet my niet haar te bespotten en God te lasteren door haar te bidden, dat zy haren zoon bevele, die haar God en haar Zaligmaker is; en ik stel my haar niet voor, als of zy in den Hemel niets anders te doen hadde, dan de verzoeken van elken ledigglooper aan te hooren en zich met zyne boodschappen te belasten." "

" De toestand van Jacobus was zeer byzonder. Als de zoon van Maria van Schotland gevoelde hy allezins, hoe ongepast het was eenen zoon te willen bewegen door petitien aan zyne moeder gerigt."—*The Mirror, April* 1844.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Maart 1845.

ALZOO de persoon van *JACOBUS STERLING*, alhier woonachtig, als generale gemagtigde van *ADELAIDA ELLIS*, wonende te Puerto Cavello, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavin NICASIA, oud 23 jaren, dochter van CATHALINA en haar zoontje LEONARD MARTIS, oud 4 maanden, aankomende voornoemde *ADELAIDA ELLIS*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een ieder, die eenig regt of pretentie op de genoemde slaven mogt sustineren, optcroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Maart 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 22 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende artikelen, leverbaar aan 's Lands Magazyn, als:

Twintig vaatjes Loodwit, beste kwaliteit,
Twee honderd pinten goed droogende Verwolie, successivelyk te leveren,

zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 17 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 14 Maart 1845.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Griffie van de Regtbank.

KENNISGEVING.

KRACHTENS autorisatie van de Regtbank dezer kolonie, verleend by vonnis dd. 25 February dezes jaars, in zake *CATHARINA ELIZABETH EMAN*, contra haren echtgenoot *SEBASTIAAN YRAUSQUIN*, wordt hierby bekend gemaakt: dat by evengemeld vonnis, de band des huwelyks tusschen de genoemde *CATHARINA ELIZABETH EMAN* en *SEBASTIAAN YRAUSQUIN* bestaan hebbende, wegens moedwillige verlating aan zyde van den laatstgenoemde, gedissolveerd is, met admissie aan de eerstgenoemde, om, des verkiezende, een ander huwelyk aantegaan; en dat de genoemde *SEBASTIAAN YRAUSQUIN*, als de schuldige party, daarby verklaard is, vervallen en verstoken te zyn van alle baten en voordeelen, die hem anders uit het tusschen hem en de genoemde *CATHARINA ELIZABETH EMAN* bestaan hebbende huwelyk toekwamen, en die hy deswege zou hebben kunnen of mogen genieten.

Curaçao den 13 Maart 1845.

De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Catalina Isenia.	Leonor Fornie de Colin.
David Senior De Castro.	R. D. Meza.
Maria Josefa Roche de Dominquez.	Joseph Penso.
Josephina De Lima.	Catalina Cleantis de Fornier.

Curaçao den 14 Maart 1845.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

** ONDERTROUWD.*

FREDRIK HERMAN HEIJER,
Marechaussée by de Brigude Marechaussée alhier,
MET
MARIA JACOBA ROG.

Curaçao den 14 Maart 1845.

Strekkende deze tot kennisgeving aan familie en vrienden.

OVERLEDEN op Zondag, den 9 dezer, in den ouderdom van 65 jaren, Mevrouw JOHANNA GAHNE, Weduwe WILLEM ADRIAAN BOTH HENDRIKSEN.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Maart 7, venez. bark Ana Ysabel, J. Jurado, Coro.
—— 8, amk. golet Wave, J. S. Higgens, Wilmington.
—— — ned. golet La Beauté, W. F. G. Ellis, Jacmel.
—— 10, amk. brik Allen, J. L. Manson, St. Thomas.
—— — venez. golet Gran Maria, M. Morales, Paraguana.
—— — ned. golet Maria Louisa, C. B. Raven, Cuba.
—— — venez. bark Carmela, J. D. Silva, Cumarebo.
—— — venez. golet Amable Dorothea, J. Sterling, Po. Cavello.
—— — sp. golet Gran Canal, A. Cadieres, Cuba.
—— 12, eng. golet Unicorn, C. Simmons, Grenada.
—— 13, ned. bark Onderneming, C. Vos, St. Domingo.
—— 14, venez. bark Resolucion, E. Peña, Bonaire.

UITGEKLAARD.

Maart 7, venez. golet Los Amigos, R. Yrausquin.
—— — amk. golet Curlew, R. C. Tikiob.
—— 8. ned. golet Transit, W. C. Gaerste.
—— — ned. golet Dorina, P. Lamot.
—— — ned. golet de Hoop, B. M. Spiro.
—— 12, venez. brik Fenix, S. Sardi.
—— 13, amk. golet Wave, J. S. Higgens.
—— — venez. golet Lavinia, J. G. Dominquez.
—— — venez. bark Carmela, J. D. Silva.
—— — sp. golet Gran Canal, A. Cadieres.
—— — ned. golet Victoria, G. Leon.
—— 14, ned golet Amable Dorothea, J. Sterling.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

MAART 1845.

L. K. Zaturdag den 1 te 5 u. 35 m. 's morgens.
N. M. Zaturdag den 8 te 2 u. 1 m. 's nachts.
E. K. Zaturdag den 15 te 9 u. 17 m. 's avonds.
V. M. Zondag den 23 te 3 u. 43 m. 's namiddags.
L. K. Zondag den 30 te 0 u. 25 m. 's namiddags.

☞ *Dewyl aanstaande Vrydag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden op den voorgaanden Donderdag avond. Wy verzoeken dat de Advertentien, enz. voor dat nummer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.*

Verleden Zondag, den 9 dezer, is Z. M. Brik ECHO, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. W. FREUDENBERG, van deze haven naar Port-au Prince vertrokken.

In den loop der week is alhier een vaartuig van Sto. Domingo aangekomen; by deze gelegenheid zyn er brieven ontvangen van den 6 Maart, vermeldende dat er in het begin dezer maand eene zamenzwering is ontdekt geworden, welke ten doel had om het bestaande gouvernement omver te werpen en er een ander in de plaats te stellen met een president aan het hoofd, die eene onbepaalde magt zou hebben. Dit is, zegt men, het voorgewende doel der zamenzweerders. Men dacht echter, dat de zamenzweerders een geheel ander doel hadden, namelyk om te moorden, rooven en plunderen. Vier personen, drie mannen en een vrouw, zyn, ten gevolge dezer ontdekking, dood geschoten geworden.

Op den 2 dezer is de eerste verjaring der afscheiding met vele plegtigheden in de stad Sto. Domingo gevierd geworden.

Gelyk bekend is heeft de fransche Minister Villemain zich hevig verzet tegen het verleenen van vryheid van onderwys, opdat het onderwys niet in de handen der geestelykheid zoude komen. Onlangs was deze minister erg ziek en had vlagen van krankzinnigheid, in welken toestand hy zyne ziekte toeschreef aan de vervolgingen der Jezuiten, die hem door anonyme brieven bedreigden.

L'Amie de la Religion, eene parysche Courant, antwoordende op een artikel van *le Constitucionnel*, waarin de oorzaak der ziekte van den Heer Villemain toegeschreven wordt aan het ontvangen van brieven van de Jezuiten, zegt, dat de Jezuiten ook beschuldigd worden Eugène Sue te hebben willen vergiftigen. Zy zouden door anonyme brieven een pastei bakker, by wien Eugène Sue zich van eetwaren voorziet, hebben willen omkoopen, met aanbod hem met eens ryk te maken, om den schryver van *Le Juif Errant* met vergif van kant te maken.

De redactie van *L'Amie de la Religion* zegt een dezer brieven in handen te hebben gehad, welke geschreven is in een zeer verradelyken styl en zeer slecht de Jezuiten nabootsende. Het is gemakkelyk uit denzelven op te maken op wie men het vermoeden dezer heillooze en schandelyke daad wil doen vallen. "Wy," gaat de redactie voort, "wy willen *Le Constitucionnel* niet navolgen; wy willen geen vermoeden doen ontstaan niet eens tegen de genen, die tegen een hoogen prys deze brieven hebben willen bezitten."

Voor de eerste maal sedert 1830 is het gebeurd, dat by de opening der zittingen van de kamers al de zonen van Louis Philippe er tegenwoordig waren.

Prins Louis Napoleon had, naar luid der jongste europesche berigten, in zyne gevangenis te Ham, de droevige tyding ontvangen, dat zyn vader, de Graaf van St. Leu te Florence [illegible]

De Kapitein Generaal der spaansche kolonien, de Generaal O'Donnell had, zonder autorisatie van hooger hand, eene verklaring doen afkondigen, dat van primo January 1845 af, alle vaartuigen, welke met slaven aan boord op Cuba mogten aankomen, verbeurd verklaard zullen worden.

In de *Willmer & Smith's European Times* van den 1 February nemen wy het volgende over:

Zurbano is eindelyk in handen zyner vyanden gevallen en doodgeschoten geworden. Narvaez is thans bevryd van een zyner geduchtste vyanden.

Zurbano werd gevangen gemaakt toen hy op de grenzen in Portugal zou vlugten. Hy was vergezeld van zynen schoonbroeder Cayo Muro, beiden werden dadelyk doodgeschoten. Zurbano stierf zoo als hy geleefd heeft: zeer moedig.

Generaal Prim heeft vergiffenis erlangd en toegestaan om in Madrid te resideren.

Generaal Rodil, die thans in Frankryk is en geweigerd heeft in Madrid te verschynen, op het daartoe bekomen bevel, is ontslagen van zynen rang en waardigheden.

Baron de Meer is ontslagen geworden van het kapitein generaalschap van Catalonien, om dat het vermoeden op hem berust, dat hy het oogmerk heeft deze provintie onafhankelyk van het centrale gouvernement te maken.

Berigten uit Zwitserland vermelden, dat verscheidene Cantons in open oorlog zyn. In Argau hebben de opstandelingen zich meester gemaakt, zonder den minsten tegenstand van wege de regering te ontmoeten, van het arsenaal en al de ammunitien, waarvan er eene groote hoeveelheid aanwezig waren; daarop gingen zy op marsch naar Lucern, alwaar zy zich vereenigen zouden met de opstandelingen van andere Cantons. Het Canton Bern had maatregels

genomen om den doortogt te beletten aan personen, die van Friburg komen, ten einde zich by de ontevredenen van Lucern te voegen.

De *Royal Mail Steam Packet Company* is tot het besluit gekomen om voortaan ook goederen op vracht te nemen; en er waren daaromtrent reeds schikkingen gemaakt om in den loop der maand February het besluit in werking te brengen.

De Paus was bedenkelyk ziek. Z. H. is de oudste der europesche vorsten; hy is thans 79 jaren en 6 maanden oud.

Admiraal Dupetit Thouars heeft geweigerd den eere degen, waarvoor er eene inschryving geschied is, te ontvangen. Het Committee heeft besloten het geld te bezigen tot onderstand der verminkte zeelieden en der weduwen en weezen van de genen, die in de expeditie van Otaheiti gevallen zyn.

Toeneming der Protestanten in Frankryk. Volgens de *Moniteur*, een gouvernements blad, bezat de Protestantsche kerk in Frankryk, in 1815, 464 leeraars; in 1843, 677; in 1845 meer dan 700. Het budget voor de protestantsche kerk bedroeg onder het keizerryk 306,000 fr., onder de restoratie 676,000 fr., en in 1845, 1,219,000 fr. Het getal kerken is ook zeer vermeerderd; er bestaan evenwel nog 111 gemeenten zonder plaatsen voor godsdienstoefening. De Protestantsche bevolking in Frankryk telt ongeveer 4,000,000 zielen.

Op een Soupé en Bal, gegeven onlangs op de Tuilerien, werden er acht zitplaatsen afgezonderd voor acht arabische opperhoofden, welke door den Maarschalk Bugeaud te Parys zyn gebragt. Een dezer acht opperhoofden, getroffen door de groote pracht, welke er ten toon gespreid werd, zeide op een dichterlyken toon "Wat hadt gy noodig zoo veel soldaten over zee te zenden om ons te onderwerpen; de helfte dezer schoone dames zou genoegzaam geweest zyn om ons te overwinnen!"

Deze welsprekende Arabier, zegt men, is waarschynelyk het opperhoofd Schedely, die een dichtstuk aan Louis Philippe opgedragen heeft, waarin hy verklaart, dat de mist van Parys toegeschreven moet worden aan de schoonheid der parysche dames. "Wanneer de zon uit de hoogte der Hemelen de schoonen van Parys beschouwt, wordt zy beschaamd en bedekt zich met de wolken als met eenen sluijer. Nu en dan vertoont zy zich ten einde den glans der schoone figuren te beschouwen; zy ontrooft haar een deel harer glans en verbergt zich weder."

Londen, 30 *Nov.* Er is op dit oogenblik hier te lande sprake van, om eene maatschappy op te rigten, met het doel om den vermaarden Niagara-waterwal, die door eenen ingenieur op 4,533,384 stoompaarden kracht wordt geschat, te exploiteren. Hy heeft daaruit het gevolg getrokken, dat deze kracht ten minste gelyk staat met veertig malen de werktuigelyke kracht, welke Groot-Brittannië bezigt.

— 2 *Dec.* Het Britsche gouvernement had zich door tusschenkomst van een te Rome residerend lid der Engelsche aristocratie gewend tot den kardinaal Acton, om Z. E. te overreden by den H. Stoel pogingen aan te wenden ter hernieuwing van de diplomatieke betrekkingen met het Pauselyke hof. De kardinaal Acton heeft hier op geantwoord, dat Z. H. niet konde overgaan tot de realisatie van dezen wensch voor dat het Engelsche gouvernement al de penale wetten tegen de Katholyken en het Katholicismus had afgeschaft; dat wanneer deze eerste voorwaarde was vervuld, een beding sine qua non van alle schikking zoude bestaan in het plaatsen van eenen nuntius by het Londensche hof.

Een ooggetuige verhaalt de volgende anecdote omtrent den koning der Franschen, tydens zyne opneming in de orde van den Kousenband.

Toen de kanselier der orde aan dit gedeelte der plegtigheid gekomen was, waarby de ridder geroepen wordt te verklaren, dat hy nooit een' onregtvaardigen of heiligschendenden oorlog zal voeren tegen den vorst der orde, viel de koning den prelaat in de rede en herhaalde driftig eenige malen: "neen nooit!" Z. M. verzocht vervolgens om eene kopie van den eed, opdat hy deszelfs bepaling naauwkeurig zou kunnen nakomen.

In de koninklyke gietery te Munchen, waar onlangs het standbeeld van *Göthe* gegoten is, worden ook de groote standbeelden van *Bolivar* voor Zuid Amerika, van den Koning van Napels voor Messina, en van *Wrede Tilly* voor de zoogenaamde Veldheeren Hal te Munchen gegoten, terwyl dat van den Groothertog van Baden, met de daarby behoorende allegorische figuren, door den beeldhouwer bereids voltooid is.

Uit de onlangs te Berlyn uitgegevene nieuwe ranglyst van het Pruissische leger blykt, dat hetzelve tegenwoordig telt twee honoraire veldmaarschalken, te weten den hertog van Wellington en den graaf von Zieten; 16 generaals, waaronder 12 van de infanterie en 4 van de kavalerie; 54 luitenant generaals, 85 generaal majoors, 122 kolonels, 98 luitenant kolonels, 555 majoors, 1064 kapiteins en ridmeesters, 921 eerste luitenants en 3300 tweede luitenants. De generaals en luitenant generaals behooren allen tot den adel; onder de 85 generaal majoors telt men slechts drie en onder de 122 kolonels slechts 24 niet adellyken, terwyl by de lagere rangen de verhouding voor de burgerlyken gunstiger is. Dezen worden echter grootendeels by de artillerie geplaatst.—Het getal der vestingen bedraagt 26, en dat der garnizoensplaatsen 240.

Berigten van Konstantinopel geven hoog op van de opgravingen in Chersabad, alwaar de oude stad Ninive gelegen heeft.—Er zyn twee poorten ontdekt van welke elke aan den eenen kant door een kolosalen stier met een menschenhoofd, en aan den anderen door eene menschelyke figuur met een adelaarskop en vleugels gevormd was, beide 15 voeten hoog. Deze poorten verleenen toegang tot eene zaal van 120 voeten lengte, doch wiens breedte nog onbekend is. De eenige muur, welke dusverre bloot is, is bedekt met basreliefs, die veroveringen van vestingen, veldslagen enz. voorstellen, en voorzien met opschriften. De heuvel, op welken dit paleis stond, schynt een gedeelte van Ninive geweest te zyn, welke stad zich, naar eene reeks dergelyke heuvels te oordeelen, verbazend ver moet uitgestrekt hebben, en het wordt dan mogelyk, dat de profeet *Jonas* drie dagen in de stad kan gewandeld hebben. Het is de grootste geschiedkundige ontdekking, die sedert lang gedaan is en men hoopt, dat aan de Turksche regering verlof zal gevraagd worden, om deze overblyfselen naar Europa te voeren.

Men leest in een der reisverhalen van kapitein Kennedy eene daadzaak, die voorzeker by geen zeeman mag onbekend blyven. "Daar het aan zoet water ontbrak, kwam ik op het denkbeeld, myne kleederen in de zee te doopen en ze vervolgens geheel bevochtigd aan te trekken. Ik had veel tyd noodig, zegt hy verder, om de bemanning over te halen om myn voorbeeld te volgen. Zy gaven er eindelyk gehoor aan; onze waterloozing ging dagelyks daardoor even geregeld als hadden wy matig gedronken, en aan deze vinding heb ik met nog zes andere personen het leven te danken, die, zonder dezelve, ongetwyfeld waren omgekomen. Dit denkbeeld ontleende ik aan een werk van doctor Lind. Wy doopten onze kleederen twee malen daags, met dat goede gevolg, dat de dorst die ons byna verslond, gelescht was, dat onze tong, eenige minuten te voren droog en brandig weldra vochtig werd, en wy binnen weinig tyd even frisch en kloek waren, alsof wy wezentlyk voedsel gebruikt hadden."

Te Koeuheim, een dorp by Colmar heeft zich eene godsdienstige secte gevormd, een genootschap van kwakers of stuiptrekkende sidderaars, omtrent welke een dagblad merkwaardige byzonderheden mededeelt. Dit genootschap, hetwelk uit het Piëtismus is voortgekomen, even als het Piëtismus zynen oorsprong in het Protestantismus heeft, telt 40 leden, mannen, vrouwen en kinderen, schier allen daglooners en tamelyk arm. Zy vergaderen drie malen 's weeks ten huize van hunnen voorganger, een min bemiddeld man, nog jong landbouwer, die zich steeds door zyne geestdryvery heeft doen opmerken. Op de tafel ligt de bybel opengeslagen, waarin de voorganger met luider stem het een of ander voorleest. De voorlezing geschiedt op een plegtstatigen toon, aanvankelyk in het duitsch, alsdan volgt eene, voor alle hoorders en zelfs voor den spreker onbegrypelyke wartaal. Zoo gy, na den afloop der congregatie, den voorganger vraagt, welke taal hy gesproken heeft, zoo antwoordt hy, dat het nu eens Latyn, en dan wederom Hebreeuwsch is geweest; dat hy noch het Latyn, noch het Hebreeuwsch verstaat, maar dat hy, in die oogenblikken door God gedreven wordt, die hem de taal ingeeft, welke Hy hem wil doen spreken. Naarmate de brabbeltaal sneller van de lippen vloeit, luider en onverstaanbaarder wordt, begint de vergaderde menigte te mompelen, zy geraakt in beweging, spreekt overluid, en eindelyk beginnen allen te gillen, te bulken en te brullen, dat het in het op eene myl afstands gelegen woud, gehoord wordt. Te midden van dit getier, staan de vrouwen op en zwaaijen met hare armen boven de hoofden, draaijen op hare hielen en stooten een hevig doordringend gegil uit, hetwelk schel boven het overige woeste gedruisch uitklinkt; vervolgens maakt zich eene stuiptrekkende beweging van haar geheel ligchaam meester, en zy vallen, als door vermoeijenis uitgeput, neder. Meisjes van 12 tot 15 jaren worden op die wyze door deze verheffing van geestverrukking overvallen. Als, na verloop van een tiental minuten, deze vrouwen weder opstaan, beginnen zy te zingen, te lagchen; hare zangen en dansen zyn wild, onzamenhangend, schaamteloos; hare oogen flikkeren, en over de wangen dezer ongelukkigen rollen heete tranen.

Gedurende al dit gedruisch, bewaart de redenaar de kalmte van een door Gods geest vervulden voorganger. Hy plaatst zich in het midden zyner discipelen, op het oogenblik, als hunne beroering tot bedaren komt. Diegenen hunner, welke dan door de vermoeijenis in yver verflaauwd zyn, naderen hem; zy buigen zich voorover en raken hem op het bloote ligchaam aan, sommigen bereiken hem slechts met den top van eenen vinger. Dus omringd zynde, hervat de voorganger zyn kromtaal en zyne geestdryvende gebaren, omdraaijende, en al zyne discipelen rondom doende draaijen. Dit houdt zoo geene vyf minuten aan, of de aanvallen verheffen zich andermaal; de vrouwen vervallen wederom in dezelfde paroxysmen, en dit duurt zoo afwisselend, negen of tien uren lang, tot laat in den nacht.

A°. 1845. N°. 2.

NOTIFICATIE,

Houdende bepalingen op het luiden van Klokken.

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige eilanden.

In overweging genomen hebbende; dat het in het belang der gemeente wenschelyk is bevonden, omtrent het luiden van klokken van kerktorens of andere plaatsen in het gebied der kolonie, eenige beperkende bepalingen te maken.

Gelet: op Zyner Majesteits besluit van den 12 September 1843 No. 43 (publicatie van 1843 No. 5).

Den Kolonialen Raad gehoord

Heeft goedgevonden en verstaan; te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

Art. 1.

Geene klokken zullen geluid mogen worden, dan tusschen vyf en een half ure des morgens en acht ure des avonds.

Art. 2.

Het luiden van klokken is geoorloofd tot de navolgende einden:

1°. *van de kerktorens:*

a. tot het zamenroepen van volk, ter bywoning eener openbare godsdienstoefening in de kerk zelve, van welke geluid wordt.

Zullende het gelui, voor zoodanig einde, elke keer niet langer mogen duren dan *tien minuten*, en niet mogen herhaald worden dan na eene tusschenpozing van *twintig minuten* tyds.

b. tot byeenroeping voor begravenissen, mits niet langer dan gedurende *dertig minuten.*

Wanneer, echter, van denzelfden kerktoren op denzelfden vóór- of namiddag, voor meer dan een begravenis geluid moet worden, zal het gelui, voor elke begravenis, niet langer dan *vyftien minuten* mogen duren, eene tusschenpozing latende van gelyke vyftien minuten.

2°. *van de erven of gronden waar gemeenschappelyk werk wordt bedreven.*

— tot het aanduiden der tydstippen, waarop de werk- en schoftyden aanvangen of eindigen, telkens voor niet langer dan *één minuut.*

Art. 3.

Voor elk der, by artikel 1 opgegevene, gevallen, zal van de daarby bedoelde kerktorens of werkplaatsen, respectivelyk, slechts een klok, en niet meerderen te gelyk, worden gebezigd.

Art. 4.

Elk gelui, van andere plaatsen of anders dan voor de einden by art. 2 aangewezen, zal worden gestraft met eene geldboete van niet minder dan *vier*, en niet te bovengaande *acht gulden.* Wanneer het gelui geschiedt van eenen kerktoren, zal het hoofd dier kerk, en, byaldien zulks plaats heeft van eene werkplaats, de directievoerder derzelve, voor de boete verantwoordelyk en aansprakelyk zyn.

Art. 5.

Het Koloniaal Bestuur, of de kommandeurs op de eilanden Bonaire en Aruba, zullen, zulks noodig achtende, elk gelui doen staken.

Wanneer aan een daartoe gegeven bevel niet onmiddelyk wordt voldaan, zal de klok, waarmede geluid is, worden in beslag genomen, ten einde te worden verbeurd verklaard, ten behoeve der algemeene armen; terwyl met het maximum der boete, vastgesteld in art. 4, zal gestraft worden de gene, die niet onmiddelyk aan het gedane verbod gevolg zal hebben gegeven.

Gearresteerd op Curaçao den 6 Maart 1845.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad ten zelven dage.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 Maart 1845.

TER vervulling der door het overlyden van J. H. Bitter in de Brigade Marechausée ontstane vacature, is by beschikking van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 4 dezer No. 111, als zoodanig benoemd Johann Reinhard Molino.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 Maart 1845.

DE Heer Robert Conn Jr., by beschikking van den HoogEdel Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 5 dezer No. 112, gekwalificeerd zynde om, gedurende de ziekte van den Heer H. N. Pietersz, deszelfs functien van Wykmeester van Scharlo waartenemen, zoo wordt zulks ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 February 1845.

ALZOO het Bestuur dezer kolonie aan het landsslaven meisje genaamd AUGUSTINA, oud 9 jaren en 7 maanden, dochter van GEREGORIA FRANS, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd.Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slaven meisje mogt sustineren, optæroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Aanbieding.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt by deze kennelyk gemaakt, dat het Bestuur aanbiedt drie (3) centen per pond voor de eerste 20,000 ponden Meeuwenmest, welke door Nederlandsche in deze kolonie te huis behoorende vaartuigen, binnen deze haven zal worden aangebragt en afgeleverd aan het Koloniaal Magazyn, in mindere of meerdere hoeveelheden.

Curaçao den 28 February 1845.

De Administrateur van Financien,

J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE ondergeteekende gesurrogeerde Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen *LEONORA ESPERANCIA*, wedawe *PASQUAL VIVAS*, roept op by deze allen en eenen iegelyken, die aan den opgemelden boedel verschuldigd zyn, om, voor, of uiterlyk op den 30 Juny aanstaande, het door hen verschuldigde te komen aanzuiveren; terwyl al de genen, die vermeenen mogten eenige pretentien tegen derzelver boedel te hebben, hierby worden verzocht, hunne pretentien binnen den voormelden termyn, aan den ondergeteekende, ten fine van betaling inteleveren.

Curaçao den 28 February 1845.

De gesurrogeerde Executeur,

H. KIKKERT.

Daguerreotype.

HET geëerde publiek van Curaçao wordt by dezen ter kennis gebragt, dat de ondergeteekende voornemens is daguerreotype portraiten te nemen in het huis No. 5 aan den Waterkant. Hy geeft tevens de verzekering dat het portrait volkomend gelykend zal zyn. De prys voor elk portrait, gecouleurd en in een marokkein kasje, is *Tien Gulden.*

Curaçao den 6 Maart 1845.

LEWIS HORAN.

☞ Instede van aan het Huis No. 5, zal men gelieven zich te vervoegen op het Hotel CONCORDIA.

ARMOEDE.

De armoede bedroeft niet alleen, maar verlaagt; zy schokt niet, maar knaagt; zy wekt geen beklag, maar verachting; zy is geene wonde, maar een kanker; zy sloopt niet, maar vermagert; zy laat het niet, even als iedere andere smart, by enkele alsemteugen, maar verbittert voor altyd den smaak; zy is te ondragelyker, naar mate zy zorgvuldiger moet ontveinsd worden; zy maakt den vader- en moederzegen tot vader- en moedersmart; zy rukt als een vloek op de woning, waarin gastvryheid en mededeelzaamheid balling zyn; *zy verkort de genoegens der vriendschap en vergalt het genot der liefde*; zy ontlooit voor haar slagtoffer de schoone aarde, waarop voor hem geen lente of zomer aanbreekt, als die voor hem geene bloemen of vruchten voortbrengt, maar waarop in zyn oog altyd winter, dorheid en onvruchtbaarheid heerschen; ja, zy verengt voor hem het aardryk en doet het inkrimpen tot het plekje waar binnen hem de behoefte bant; zy boeit hem aan zyne woning, zonder hem er het verblyf te veraangenamen; zy brandt in de hitte des zomers, huilt in het loeijen van den storm en snerpt in de koude des winters; zy doorweekt zyn brood met tranen, en schudt zyn leger hard; zy leert hem iedere bede verwaarloozen, om die eene:

"Geef ons heden ons dagelyksch brood!"

Zy maakt hem wars van de aarde, zonder hem van het [illegible], zy maakt iederen dag den anderen gelyk, en lost alle wenschen en hartstogten in den enkelen zucht der begeerlykheid op; zy is de algeheele vervulling van den vloek des Heeren: *"In het zweet uws aanschyns zult gy uw brood eten!"*

DAGELYKSCH BROOD.

Wat verstaan vele menschen toch onder *ons dagelyksch brood?*

Dáár komt een ryke baron en bidt:

"Geef ons ons dagelyksch brood!"

Het dagelyksch brood van dezen baron bestaat uit tien paarden, acht dienstboden, twintig honden, en op tafel vyf fazanten, zes flesschen champagne en acht dozyn oesters, etc.

Hier ligt een meisje op de knieën en bidt om "het dagelyksch brood." Dit dagelyksch brood bestaat uit vier jonge heeren, die haar het hof maken, en twee welmeenende minnaars, in een bal en schitterende armbanden, in medisance en coquetterie; in eene boa en eene plaats in de loge. Is dat ook dagelyksch brood?

Ginds bidt een arts "om dagelyksch brood; dat is: twaalf zenuw zinking koortsen, drie patienten aan de galkoorts, vyf die een been gebroken hebben, en nog een dozyn, die aan de katharre lyden. Dit is ook een liefelyk *dagelyksch brood*?

Een advokaat bidt almede om zyn "dagelyksch brood;" ik zeg: om vier processen, twee echtscheidingen, drie criminele gevallen, eenen moord en zes á acht diefstallen. Zoude de Voorzienigheid ook zulk *brood* geven?

Een redacteur smeekt om "dagelyksch brood." Hiertoe behoort oorlog, pest, hongersnood, brand; een metselaarsjongen die van het dak valt, een verhongerd meisje, een kind, dat in het water gesmeten is, een zelfmoord enz. Dit zoude de Voorzienigheid geven?

Wat verstaan vele menschen dan toch door:

Geef ons heden ons dagelyksch brood?